

Likkoeksies en opzetkaoksies

Weet u 't nog? Messchie wel de mooisten dag van 't hêele jaer: je verjaerdag. 't Aalderspannenste op school was om je klas te traktere en om de klasse rond te magge gaon. Al daege hà je lôpe dubbe en twijfele. Zou ie nou dat aerdewaareke prizzenteerschaoltjie met dat riete hengseltjie meeneme voor de seklaodtjies voor de schooljuffrouwe en mêesters of dat zulleverkleurige schaohtjie met die opegewaarekte blommechies? Hoe laet zou ie rond magge gaon? De rekenles en 't klassikaole leze lekene nooit zô lang te dure as op jouw verjaerdag. Je hart bonkte zôwat i je keel. Wat was 't spannend! Zô trots as 'n pauw, met een nieuwe strik i je haer, gong ie je aage klas rond mè van die kaaiharde, grôte rôje zuurballe van Sjemín. Stiekum stak ie eve laeter soms je tong uit om te kijke of tie al rôd wier van 't soppe. Tefeechies, tôdverballe, pollekebrokke, zuurties en droppies vong ie aamel eve lekker. Ieder snoepie was een geweldige traktaosie, want je kreeg ommers nie zô veul in die tijd. Van: "Snoep verstandig, eet een appel!" hadde me toe nò nooit gehoord. Op hompies kaes en bonksies worst wier nooit getrakteerd en van een mand vol versierde manderijntjies of benaonebôtjies hadde me hêelemael nò nooit gehoord. Belnêent!

Pepiere kokertie

Kijk nou is voor de gaain in de supermart bij de snoepstelling. Bel, bel, wat een varriaosie! Faailijk weet jie nie wà je ziet. Allêên al bij d'n dropafdêeling kijke ie je ôge uit. Wat een leuke naome! Zou d'r op zô 'n dropfebriek gewoon een dropnaomeverzinner waareke? Zô zag 'k scheepsknôpe, zoethouwerties, dropdonders, moteragent Zwartmans, parkeerwacht Zwartjies, droptoppers, waoterwaareke en ondekkingsraaizigers. Daernaest lagge zakkerollers, salmejakrikse, zaksies muntrop, zakgeld, steekpenninge en grof geld. Een endjie vedder zakke vol aander snoep: zure kaobels, regenboogmatte, rôje veters, harlekijntjies, zure matte, discomatte en colaomatte. Niks een spekkie, een knots of een reuzekauwgombal per stuk. Nêent, aalles mè zakke vol en hôpe tegelijk. 'k Ving heus niet dà vroeger aalles beter was, mor je ken toch heerlijk mijmere over dien êene nogaoblok of dien enkelde schuine drop. Of dat haalleve onsie teffees dà voor ie neus afgewoge wier deur de kroijenier z'n vrouw en dan mè zô 'n glimmend scheppie knisperend in 'n pepiere kokertie gedaen wier ...

Vermaogeringspille en afslankshakes

Aailijk aareger 'k m'n aage d'r aan dà je tegewoordig in september al Suntereklaossnoep in de schappe ziet. 'k Hà me voorgenome om d'r pas mee te beginne as d'n goedhaailigman êemel weer in 't land is. As iederêên z'n aage daeraan zou houwe, zou 't ommers gauw afgelôpe weze met aal die vroegtijdige aanbiejinge. Mor ja, spekelaos is zô hêel aareg lekker, hee. We zijn hêel makkelijk te verlaaije deur dat grôte aanbod en de verkôp in glimmende, deurschijnende verpakkinge wor nóg aantrekkelijker gemaakt. Faait is wel dà me nog aaltijd kanne geniete van 't smikkele van wat lekkers. Dà me ondertusse aamel dikker en dikker worde en aals mor meer te maoke krijge mè mederrene welvaertsziektes, neme we kennelijk op de kôp toe. 't Blijf gek dà me voor miljarde aan snoeperijchies uitgeve en daernae miljoene aan afslankmiddele. 't Zou dus dubbeld in de portemenee schele as we aal dat lekkers êest nie koche en daernae nie aan de vermaogeringspille en afslankshakes hoefde.

Hêêle tefreeltjies

In ons land zij me gewend aan een bovemaotig aanbod. 't Is van aalle tije dat bij een fêêstelijke gebeurtenis lekkere happies en dranksies aangebôdje worde. 't Is voor ons gevoel gewoon bij gezellighaaid gaon hore. Mor toch hee, die vruchteharties van vroeger, met die mooie spreuke d'r op. "Liefje!" "Mijn schat!" "Tot morgen!" "Tot ziens!" En: "Kusje!" Leuk, hee! In êêns mò 'k nou denke aan die likkoeksies van vroeger. Aan êêne kant wazze ze geglazuurd mè lieve kleurties glazuur. En mor likke om dat koeksie kaol te krijge. Wie d'r 't langste mee kon doen. Of juist wie d'r 't aaldervlugste 't glazuur d'r vanaf kon likke! En dan van die hêêle klaaine kaoksies. Klaaine rondtjies in de vurrem van een piepklaain blommechie met een gaetjje in 't midde. In dat gat kò je een aander kaoksie zette zòdat 't huisie, 't bôômpie of 't bêêsie rechtop sting. Hêêle tefreeltjies kreeg ie dan op ie schutteltjie. Kostelijk! In dubbel opzicht.

Êêne keer

De oudste lezers zalle nog wel wete van de cent van 't bled. 'k Wil heus nie trug naer d'n eurocent van 't bled, mor m'n verrukkelijke herinneringe aan vroeger neem niemand me af! En m'n aaldermooiste herinnering op snoepgebied? Ik zat (en zit nog aaltijd!) op de zwemclub. Nae 't traine kò je dan zò 'n echte, aarege trek hebbe. Mêêstal zat m'n moeder dan klaor mè thee en 'n snee koek. Op 'n keer zee ik: "Jammer aailijk, hee, dà me een snee koek zò dwars afsnije en niet in de lengte!" Me moeder sting op, pakte een nieuwen ontbijtkoek en snee d'r over de hêêle lengte een snee vanaf en smeerde d'r dik butter op. Wel zee ze d'r lachend bij: "Hier! Eet mor lekker op. Mor je snap wel dà zôôiets mor êêne keer i je leve gebeurt, hee!" Dat was geluk! Is 't nie prachtig?!

Korsjonno

P.S. Op de website van de Historische Vereniging Sliedrecht zijn 'n hôôp fotoochies van dat raaisie te zien. Heb u gêên computer? Dà 's gêên excuus, want dan kan u hêêl oktober op woensdagmiddag in 't Onderhuys terecht om te komme kijke! 't Leste nieuws over de verêêniging is te vinge op www.historie-sliedrecht.nl